

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/78/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010530
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3815010530.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému C. G., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom Q. L., B. U. XX/XX, okres D., t. č. bytom v W. republike, D. XX - L., F. XXXX/XX, t. č. na slobode, pre pokračovací obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 4 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. augusta 2017 pod sp. zn. 1T/154/2015, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 30. mája 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie obžalovaného C. G. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. augusta 2017 sp.zn. 1T/154/2015 bol obžalovaný C. G. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 4 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

ako konateľ a spoločník spoločnosti ENZO - Apartmány Piešťany s.r.o. so sídlom v Bratislave na ulici Hraničná číslo 55

1) v dobe od 09.01.2007 do 31.08.2007 v Prievidzi, v úmysle získať pre seba neoprávnený majetkový prospech, svojvoľne a bez vedomia ďalších konateľov spoločnosti, pod zámienkou dotácie pokladne, z bankového účtu číslo XXXXXXXXXXX/XXXX banky UNICREDIT Bank, a.s., pobočka Prievidza, ktorý zriadil mimo sídla spoločnosti, postupne uskutočnil hotovostné výbery a to dňa:

09.01.2007 - 50.000,- Sk, 18.01.2007 - 30.000,- Sk, 19.01.2007 - 20.000,- Sk, 22.01.2007 - 100.000,- Sk, 21.02.2007 - 90.000,- Sk, 26.02.2007 - 30.000,- Sk, 01.03.2007 - 120.000,- Sk, 05.03.2007 - 130.000,- Sk, 06.03.2007 - 130.000,- Sk, 07.03.2007 - 130.000,- Sk, 08.03.2007 - 130.000,- Sk, 09.03.2007 - 100.000,- Sk, 13.03.2007 - 50.000,- Sk, 22.03.2007 - 130.000,- Sk, 26.03.2007 - 130.000,- Sk, 28.03.2007 - 130.000,- Sk, 29.03.2007 - 130.000,- Sk, 30.03.2007 - 130.000,- Sk, 04.04.2007 - 130.000,- Sk, 05.04.2007 - 130.000,- Sk, 11.04.2007 - 100.000,- Sk, 23.04.2007 - 130.000,- Sk, 07.05.2007 - 140.000,- Sk, 09.05.2007 - 2-krát po 140.000,- Sk, 14.05.2007 - 140.000,- Sk, 15.05.2007 - 140.000,- Sk, 17.05.2007 - 140.000,- Sk, 18.05.2007 - 140.000,- Sk, 22.05.2007 - 140.000,- Sk, 29.05.2007 - 140.000,- Sk, 01.06.2007 - 140.000,- Sk, 06.06.2007 - 120.000,- Sk, 08.08.2007 - 100.000,- Sk, 20.08.2007 - 50.000,- Sk, 28.08.2007 - 100.000,- Sk, ktoré výbery v súlade so zákonom o účtovníctve nezúčtoval a nevložil do pokladne spoločnosti ako to deklaroval pri výberoch, ale tieto v rozpore s účelom zverenia použil pre vlastnú potrebu, čím poškodenej spoločnosti ENZO - Apartmány Piešťany s.r.o. Bratislava spôsobil škodu vo výške 133.439,55 eur (4.020.000,- Sk),

2) v presne nezistenom čase, v období od 09.01.2007 do 31.08.2007 v Bratislave na ulici Hraničnej číslo 55, v sídle spoločnosti ENZO - Apartmány Piešťany s.r.o., bez vedomia ďalších konateľov a spoločníkov, v úmysle prisvojiť si a v rozpore s účelom zverenia, neoprávnene vybral z pokladne spoločnosti sumu 14.937,48 eur (450.006,50,- Sk), napriek tomu, že podľa spoločenskej zmluvy mohol samostatne konať

v mene spoločnosti vo veciach zaväzujúcich spoločnosť len do sumy 4.979,09 eur (150.000,- Sk), ktorú vybratú sumu použil pre vlastnú potrebu a tak poškodenej spoločnosti ENZO - Apartmány Piešťany s.r.o. Bratislava spôsobil škodu vo výške 14.937,48 eur,

3) v presne nezistenom čase, koncom mesiaca september 2007 v Obci Q. L. na ulici B. U. číslo XX/XX, okres D., prostredníctvom svojho brata C. G., v rozpore s účelom zverenia odovzdal zverené služobné motorové vozidlo značky VW Passat 2,5 TDI Trendline 4-Motion, evidenčné číslo: BA-XXX RL, VIN: X patriace spoločnosti ENZO - Apartmány Piešťany s.r.o. Bratislava, doposiaľ nezistenej osobe a toto vozidlo nebolo doteraz nájdené a tak spôsobil poškodenej spoločnosti ENZO - Apartmány Piešťany s.r.o. Bratislava škodu vo výške 22.775 eur.

Za to bol podľa § 213 odsek 4 Tr. zákona za použitia § 36 písm. j) Tr. zákona a § 38 odsek 3 Tr. zákona odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Ďalej mu bol podľa § 76 odsek 1 a § 78 odsek 1 Tr. zákona uložený aj ochranný dohľad na 1 (jeden) rok. V adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahraďiť škodu poškodenej obchodnej spoločnosti ENZO - Apartmány Piešťany, s. r. o. so sídlom 821 05 Bratislava, Hraničná 55, IČO:36 677 167 v sume -171.152,03 Eur, pričom so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody bola táto poškodená obchodná spoločnosť podľa § 288 odsek 2 Tr. poriadku odkázaná na civilný proces.

Proti citovanému rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení proti všetkým jeho výrokom, odvolanie obžalovaný, ktorý odôvodnil prostredníctvom obhajcu tým, že vinu zo spáchania žalovaného skutku popiera a celú vec považuje za komplot zo strany spoločníkov poškodenej obchodnej spoločnosti s úmyslom mu nevyplatiť jeho podiel, ktorý mu ako bývalému spoločníkovi prináleží. Poukázal na to, že finančné prostriedky, ktoré vybral z účtu poškodenej obchodnej spoločnosti boli používané výlučne na jej podnikanie, čo je preukázané zmluvami na výrobu plastových okien obchodnej spoločnosti VSD, s. r. o., Čereňany. Preukazuje to i výpoveď svedka C. E. ml., ktorý uviedol, že ho v roku 2007 kontaktoval ohľadom výroby plastových okien pre poškodenú obchodnú spoločnosť, za účelom čoho od neho prevzal C. E. ml. sumu 2 miliónov Sk. Tento svedok potvrdil, že sa asi trikrát v priebehu rokov 2007 až 2011 osobne stretli a žiadal ho o vrátenie peňazí a na jeho žiadosť C. E. ml. kontaktoval svojich rodičov B.. Y. E. a C. E. st. Uvedené vyvracia tvrdenia o tom, že peniaze poškodenej obchodnej spoločnosti minul pre vlastnú potrebu. Nesúhlasí s tým, ako hodnotil prvostupňový súd výpoveď C. E. ml. v tom, že táto je účelová vzhľadom na rozpor, ktorý vznikol v súvislosti s tým, ako vypovedala jeho matka a vzhľadom na skutočnosť, že je tento svedok čiastočne pozbavený spôsobilosti na právne úkony. Ak mal súd prvého stupňa pochybnosti, mal konfrontovať tohto svedka s jeho matkou ako svedkyňou a pokúsiť sa odstrániť rozpory v ich výpovediach. Iba skutočnosť, že tento svedok je pozbavený čiastočne spôsobilosti na právne úkony ešte nepostačuje pre záver o jej nevierohodnosti a účelovosti bez vykonania relevantného dokazovania v tejto otázke. Súd prvého stupňa nechal do úvahy výpoveď svedka C. E., ktorý potvrdzuje jeho obranu a na druhej strane spôsobuje nevierohodnosť výpovede svedkyne B.. Y. E.. Súd prvého stupňa sa so všetkými dôležitými skutočnosťami dostatočne v napadnutom rozsudku nevyporiadal, čo znamená porušenie jeho práva na spravodlivý súdny proces a právo na odôvodnenie rozhodnutia v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva. Ďalej uviedol, že pokiaľ ide o predmetné osobné motorové vozidlo poškodenej obchodnej spoločnosti, ktoré mal tiež spreneveriť, toto odstaviť v obci Q. L., v mieste svojho trvalého pobytu, kde si ho kedykoľvek mohli prevziať pracovníci poškodenej obchodnej spoločnosti, ktorú skutočnosť aj oznámil konateľovi A. B.. Tento mu povedal, že niekoho pošle prevziať toto vozidlo, čo sa i stalo a vozidlo tejto osobe odovzdal v dobrej viere, že túto poslal konateľ A. B.. Odmietá preto záver o sprenevere tohto vozidla. Ďalej tiež poukázal na to, že odvolací súd nech preverí, či boli splnené všetky procesné podmienky pre to, aby mohol prvostupňový súd konať na hlavnom pojednávaní dňa 07.02.2017. Poukázal tiež na to, že aj v prípade uznania jeho viny považuje svoje zaradenie na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za neprimerane prísne, pretože doposiaľ je bezúhonnou osobou a jeho zaradenie do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia je postačujúce pre jeho nápravu. Rovnako tak uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov považuje za neprimerane prísny vzhľadom na odstup času od spáchania skutku, počas ktorej viedol riadny život a jeho osoba tak nepredstavuje pre spoločnosť žiadne nebezpečenstvo. Za primerané považuje to, aby bolo u neho použité mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 Tr. zákona. Zdôraznil však, že týmto vyjadrením sa k spáchaniu žalovaného skutku ale nepriznáva. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby

krajský súd, ako odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a aby ho sám spod obžaloby prokurátora oslobodil.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín sa k písomnému odôvodneniu odvolania obžalovaného vyjadrila tak, že toto považuje v celom rozsahu za nedôvodné. Vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní dôkazmi, ktoré obžalovaného usvedčili zo spáchania žalovaného skutku a ktoré boli súdom prvého stupňa správne a zákonne vyhodnotené (predovšetkým výpoveď svedkov B.. Y. E., B.. L. E. a A. B., znalecký posudok B.. Y. O.). Pokiaľ ide o predmetné osobné motorové vozidlo poškodenej obchodnej spoločnosti, aj v tomto je obrana obžalovaného účelová, pretože z výpovede brata obžalovaného, svedka C. G. vyplynulo, že tento na pokyn obžalovaného po jeho odchode zo Slovenska v septembri 2007 odovzdal neznámej tretej osobe. Účelové sú i tvrdenia obžalovaného o komplete spoločníkov poškodenej obchodnej spoločnosti proti nemu. Obžalovaný vedel, že vybrané finančné prostriedky z účtu poškodenej obchodnej spoločnosti patria tejto spoločnosti, pričom bol povinný ich chrániť a nie ich spreneveriť. Prokurátorka záverom uviedla, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu považuje za vecne správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch a navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu konanom o odvolaní obžalovaného, v jeho neprítomnosti i v neprítomnosti zástupcu poškodeného, za splnenia všetkých procesných podmienok pre vykonanie verejného zasadnutia, prokurátorka krajskej prokuratúry opätovne navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť s tým, že napadnutý rozsudok považuje vo všetkých jeho výrokoch za vecne správny a zákonný.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu konanom o odvolaní obžalovaného poukázal na písomné dôvody odvolania a žiadal, aby odvolací súd tomuto vyhovel.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Krajský súd ako odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr. poriadku a zistil, že odvolanie obžalovaného, hoci bolo podané včas, nie je dôvodné. Úvodom odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o procesný postup prvostupňového súdu, sčasti vytýkaný aj podaným odvolaním, odvolací súd nezistil žiadne procesné pochybenia súdu prvého stupňa, a to ani pokiaľ ide o vykonanie hlavného pojednávania dňa 07. februára 2017, kedy boli splnené všetky procesné podmienky podľa § 252 odsek 2, odsek 3 Tr. poriadku pre jeho vykonanie. Ako vyplýva z č. I. 666 trestného spisu, obžalovaný síce oznamoval súdu, že má zdravotné problémy a že je dočasne práceneschopný, ale ani z tohto dôvodu a ani iného dôležitého dôvodu však nežiadal o odročenie hlavného pojednávania z tohto predtým nariadeného termínu. Naopak, vyslovene požiadal, resp. navrhol, aby prvostupňový súd konal v jeho neprítomnosti. Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové, ale i právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. poriadku, teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam. Skutočnosť, že sa obžalovaný nestotožňuje so skutkovými, či právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Naopak je potrebné poukázať na to, že súd prvého stupňa v rozhodnutí podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku. Týmito dôkazmi sú výpovede svedkov B.. L. E., A. B., B.. G. H., G.. M. T., B.. Y. E. a podporne i výpoveď brata obžalovaného C. G., ďalej znalecký posudok znalkyne B.. Y. O. z

odboru ekonomika - manažment (účtovníctvo), ako aj všetky relevantné listinné dôkazy, na ktoré súd prvého stupňa podrobnejšie poukázal, a ktoré dôkazy aj podľa názoru odvolacieho súdu sú dôkazmi, ktoré tvoria ucelenú reťaz dôkazov, ktoré bez akýchkoľvek rozumových pochybností (aj pokiaľ ide o ich vierohodnosť) obžalovaného C. G. usvedčujú zo žalovaného skutku aj napriek tomu, že on jeho spáchanie opakovane popiera, pričom jeho obhajobné tvrdenia, uvádzané aj v odvolacích námietkach, aj podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné akceptovať, s čím sa už súd prvého stupňa dostatočne a presvedčivo vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku. Preto skutkové i právne závery súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku majú základ v riadne vykonanom dokazovaní, vrátane záveru o naplnení subjektívnej stránky obzvlášť závažného zločinu sprenevery obžalovaným C. G. formou priameho úmyslu. Odvolací súd uvádza, že odvolacie námietky obžalovaného týkajúce sa určitých rozporov vo výpovediach svedkov B.. Y. E. a C. E. ml. sú len opakovaním obhajobnej argumentácie uvádzanej už pred súdom prvého stupňa, s ktorou sa okresný súd, ako je zrejme z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vysporiadal a súčasne riadne odôvodnil, prečo považoval za vierohodnejšie to, čo uvádzala B.. Y. E. vo svojej výpovedi. Skutkové zistenia a právne závery prvostupňového súdu tak, ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú aj podľa názoru odvolacieho súdu správne a úplné, zodpovedajú výsledkom dokazovania a vzhľadom na to odvolací súd odkazuje na dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Preto aj podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovaného uznal vinným z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 4 písm. a) Tr. zákona.

Pri ukladaní trestu obžalovanému okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 odsek 1 až 4 Tr. zákona dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že je doposiaľ bezúhonnou osobou a preto súd prvého stupňa správne u neho identifikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, keď súčasne správne dospel k záveru o neexistencii žiadnej priťažujúcej okolnosti a následne tiež správne tiež aplikoval ustanovenie § 38 odsek 3 Tr. zákona, na podklade ktorého sa znížila horná hranica zákonnej trestnej sadzby z 15 rokov na 13 rokov a 4 mesiace, pri dolnej hranici 10 rokov podľa § 213 odsek 4 Tr. zákona. Ani podľa názoru odvolacieho súdu tak, ako možno odvodiť nepriamo z napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, neexistuje žiaden relevantný dôvod k tomu, aby u obžalovaného súd použil moderačné oprávnenie podľa § 39 Tr. zákona a mimoriadne obžalovanému znížil trest odňatia slobody pod jeho dolnú hranicu desiatich rokov. Obžalovaný ani pod ťarchou usvedčujúcich dôkazov vinnu zo spáchania skutkov neuznal a neexistuje u neho žiadna iná zákonná okolnosť, ktorá by mohla viesť k uloženiu ešte miernejšieho trestu, než ktorý bol obžalovanému napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu uložený. Okrem iného na obžalovaným namietanej dĺžke doterajšieho konania od času, kedy došlo k spáchaniu žalovaného skutku, za okolností ako prebiehalo od prípravného konania, participuje aj sám obžalovaný. Za existencie uvádzaných skutočností preto okresný súd správne uložil obžalovanému primeraný a zákonný trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby podľa § 213 odsek 4 Tr. zákona, vo výmere 10 rokov. Správne bolo aj rozhodnutie okresného súdu o zaradení obžalovaného do miernejšieho ústavu na výkon trestu odňatia slobody výnimočne podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona. Tu odvolací súd pripomína, že v posudzovanom prípade by mal byť obžalovaný obligatórne zaradený podľa § 48 odsek 3 písm. b) Tr. zákona do najprísnejšieho ústavu na výkon trestu, t. j. do ústavu s maximálnym stupňa stráženia. Skutočnosť, na ktorú okrem iného v rámci odvolacích námietok poukazoval i obžalovaný, že doposiaľ súdne trestaný nebol, aj podľa názoru súdu správne viedlo okresný súd k tomu, aby náprava obžalovaného počas uloženého výkonu trestu odňatia slobody prebiehala v miernejšom ústave. Na druhej strane však zaradenie do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu odňatia slobody, t. j. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia tak, ako sa domáhal aj obžalovaný v rámci odvolacích námietok, podľa názoru odvolacieho súdu by už bolo neprimerane mierne. Je iba na obžalovanom, aby svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody za splnenia zákonných podmienok mohol tak dosiahnuť zmenu spôsobu výkonu trestu, a to v zákonomnom časovom horizonte. Napokon aj uložený obligatórny ochranný dohľad obžalovanému súdom prvého stupňa v napadnutom rozsudku podľa § 76 odsek 1 Tr. zákona, na samej dolnej hranici zákonného rozpätia (1 až 3 roky) 1 rok v zmysle § 78 odsek 1 Tr. zákona je správny. Odvolací súd preskúmajúc výroky o treste a ochrannom opatrení nezistil dôvod na ich zmenu alebo zrušenie, pričom tieto sú vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného primerané a zákonné. Preto ani v tomto smere odvolací súd nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné.

Napokon správny a zákonný je i výrok v rámci adhézneho konania, t. j. konania o náhrade škody, ktoré bolo s posudzovaným prípadom spojené a ktorým okresný súd podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku rozhodol, že obžalovaný C. G. je povinný poškodenej obchodnej spoločnosti ENZO- Apartmány Priešťany, s.r.o., 821 05 Bratislava, Hraničná 55m, IČO:36 677 167 nahradiť škodu v sume -171.152,03 Eur, čo má oporu vo vykonanom dokazovaní a je tak plne v súlade s ustanovením § 287 odsek 1 veta druhá Tr. poriadku. Potom tiež správne okresný súd výrokom podľa § 288 odsek 2 Tr. poriadku so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škodu, ktorý presahoval výšku konštatovanej škody v skutkovej časti napadnutého rozsudku, poškodenú obchodnú spoločnosť odkázal na civilný proces.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie obžalovaného JO. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.